

til den Opdragelse, som de vilde give deres Børn i religiøs Henseende. Sagen er, at man overfører Slutningsbestemmelsen i Paragrafen paa den hele Paragraf, medens den kun rammes det sidste Forhold, som Paragrafen omtaler, nemlig det, hvor en af Forældrene er bortdød, og der da skal tages Bestemmelse om Børnenes Opdragelse under Kultusministerens Tilsyn; Kultusministeren optræder da som en Art kirkeleg Børge — jeg siger ikke religiøs, thi det er meget forskjelligt derfra — paa den Afsødes Vegne og det hedder da, at Børnene skulle opdrages enten i den Troesbekjendelse, til hvilken en af Forældrene hører, eller i Folkekirkenes Tro. Lader os læse § 9, og vi ville see, at den slet ingen Bestemmelse indeholder om, at Forældre ved Ægteskabets Indgaaelse skulle erklære, at Børnene skulle opdrages enten i en af deres Troesbekjendelser eller i Folkekirkenes Troesbekjendelse, men den overlader Forældrene den Ret, som § 81 giver, nemlig til slet ikke at bestemme nogen Troesbekjendelse. § 9 siger saaledes: „Ægteskab mellem Personer, der ikke høre til samme Troessamfund, maa først da finde Sted, naar de til den Embedsmand, for hvem Ægteskab indgaaes, have afgivet en Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af deres Ægteskab skulle opdrages“. I denne Erklæring „hvilken Tro“ ligger Begrebet „ingen Tro“ (L. E. Larsen: Nei!). So, jeg beder om Forlæbelse; det uendelig Lidet af Tro falder sammen med slet ingen Tro, og da det uendelig Lidet er en Størrelse saa fuldt som den største Størrelse, saa ligger der i Ordene „hvilken Tro“ tillige Begrebet: ingen Tro. Dette tør jeg sige, er saa klart, som enhver matematisk Deduktion (L. E. Larsen: Nei!) ogsaa juridisk; undertiden ere Juristerne ikke stærke i Matematik og overseer den, men her er det klart. Nu kommer Bestemmelsen om Erklæringens Tilførsel til Protokollen og derefter hedder det: „dog kan den saaledes trufne Bestemmelse senere forandres ved Ægteskaberne fælleds Overenskomst“. Hvis Forældrene altsaa havde bestemt en vis Tro, i hvilken deres Børn skulde opdrages, saa maatte de jo her efter kunne enes om en anden Tro, naar de senere vare komne til den Erkjendelse, at Børnene burde opdrages eller oplæres deri — det

er egentlig Oplærelsen her er Spørgsmaal om, eftersom Skolen vel opdrager, men i det Væsentlige søger Opdragelsen gjennem Oplærelsen, og vare de endelig komne til den Erkjendelse, hvortil mange religiøse Mænd ere komne, at Intet i den Grad fordærver Troen som Lærdomme, at den jevnlige forstyrres af Lærdomme — Lærdom forstyrrer den altid, men endog selve Troeslærdommene forstyrre den meget hyppigt — saa maatte de kunne blive enige om, at Børnene slet ikke skulde oplæres i nogen Troesbekjendelse. Vi ere altsaa her komne til en ny Vending, der gives Paragrafen, og først da er det, at den træder frem med en positiv Bestemmelse — indtil dette Øieblik er der kun sagt, at for at Protokolltilførselen skal være fuldstændig, skal den ogsaa omfatte en Erklæring, der gaaer ud paa, hvorledes Forældrene have tænkt at opdrage Børnene —, fordi man forudsætter det Tilfælde, at den ene af Forældrene kan døe og der da skal indtræde en Børge paa den Afsødes Vegne til at tage Bestemmelse i Henhold til, hvad Forældrene ved Ægteskabets Afslutning ere blevne enige om eller senere have forandret. Hvad disse Ord skulle sige: „senere forandres“, er, da det ikke skal tilføres Protokollen, meget vanskeligt at vide; men dette, at det er udtrykt paa denne løse Maade i Paragrafen, viser, at Paragrafen i sit væsentlige Indhold ikke siger Meget, man kan gjerne sige, slet Intet. Nu kommer den næste Sætning: „Øver een af Ægteskaberne eller mister paa anden Maade Myndigheden over Børnene, da kan den anden Ægteskælle forandre den tagne Bestemmelse, dog kun forsaavidt som Kultusministeriet hertil giver sit Samtykke“; og saa kommer der en Slutningsbestemmelse, der siger, hvorvidt Kultusministerens Samtykke kan gaae. Han er i den Retning ikke fri; han kan kun gaae til disse to Tilfælde: enten at tillade, at Børnene opdrages i en af Forældrenes Tro eller i Folkekirkenes Tro. (L. E. Larsen: I ethvert Tilfælde!) Nei, ikke i ethvert Tilfælde gjælder dette, det er først efterat den ene af Forældrene er død. Jeg seer og veed meget godt, at dette Forklæringsmiddel er benyttet, men det kan ikke benyttes ligeoverfor denne Paragraf, der ikke som Hovedsætning siger, at Børnene skulle opdrages